

KARAMPANA

Godina: PRESTUPNIČKA
 Broj: OD JUBILEUMA
 Adresa redakcije:
 PJACA OD CIRKULA

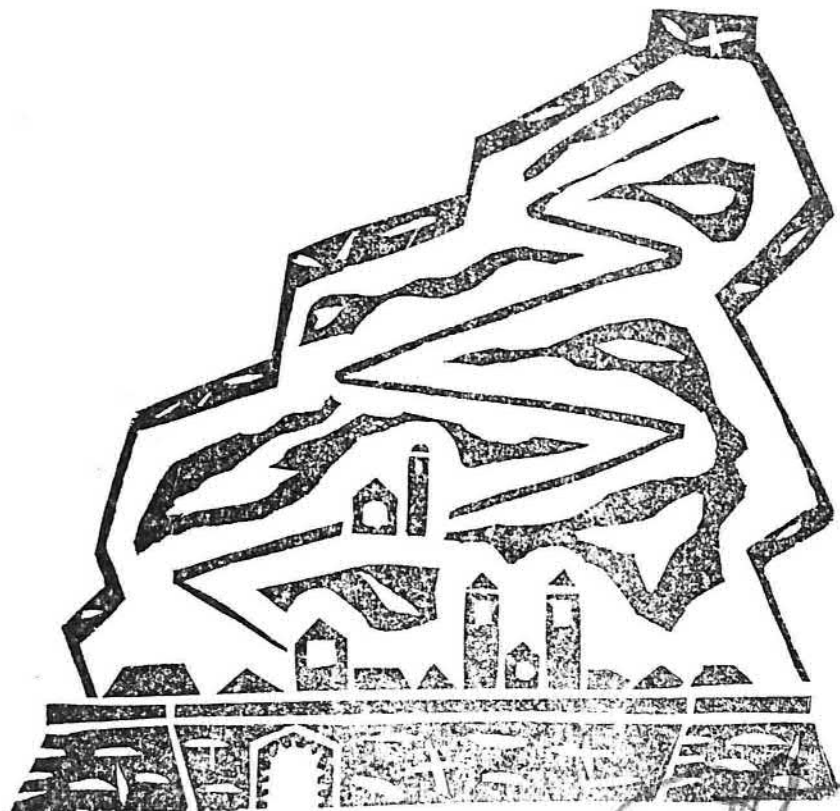
CIJENA DVA NOVA

KOTOR, 10. MARČA 1968.

RUKOPISIMA ČEMO ZAČEPTITI
 RUPE U OPŠTINSKOM BUDŽETU

NAJMILIJA VIJEST

Karmelo, sin meštra Raba od fešta, vratio se iz Triješća, de je odio da dobavi što treba za maškare i krneva. On se, po raci, najbolje razumije u takve rabote. Putovao je autobusom, a da kako će kad nemamo više vapore (a de su pusti vapori čeleri od Lojda: Baron Gauč, Vunbran i Hoenloe...). Kad je došao u Triješće, de će nego kod armatura Đina, sina šjor Joka, kod koga odma trče svi pravi Kotorani. Šjor Đino, svaka mu čast, vodio ga je po svim butigama i magacinima, pa ga je u zadnje preporučio jednom Žudelu, koji mu je spremio sve što treba. Ovaj Žudio, kad je čuo da je Karmelo iz Kotora, pitao ga je je li poznavao jednoga, dobrog šjor Erminija Mandela, koji se dobro razumio u maškare i u krneva, pa kad mu je Karmelo pofermao, darovao nam je jednu maškaru u dva nosa s brcima. (Fala mu i od naše strane, rekao je naš reporter u ime redakcije). Plaćao je sve šjor Đino jer Karmelo nije imao taljanske munide, a kami i naške, jer su komitati od krnevala i maškara vazda dešperani. (U staro vrijeme pofrajali bi pare, pa bi po dva tri puta kupili koletu. Zapravo, najviše su to činili riščanski komitati: Jovo Tutuke, Milo Šljatina, Dano, Savo i drugi što ih ne mencujemo). Inšoma, Karmelo je kupio sve što treba: glave od kartuna, maškare, noseve, korijandule, serpentine i razne monade, tako da ćemo — kao što kažu Atilijo, Mirko, Niko i drugi od krnevala — rikati od smijeha. A vazda je bolje rikati nego pucati od smijeha, jer se, bože liberaj, neko može dešvati. Karmelo se fali da su ga po Triješću pozdravljali pompijeri, jer su ga prepoznali neki njihovi kapi, koji su se s Karmelom skupa fotografavali u Karlovac ili Zagreb, kad je bio jubileo od svih pompijera na svijet. Pitali su ga jeli je istina da je sada u Kotoru, umjesto njega, kapo od pompijera jedan Špiljar. Karmelo im je sve lijepo špjegao da se kod nas ne gleda okle je ko, nego kakav je čovjek i što je kapac. Špireto jest galijot, ali je baš dobar i učinjen čovjek, ima krasne brčiće, a što najviše valja — lud je za

maškarama i krnevalima. Oni su mu miliji od svih požara što ih je do sada uštuvao i želi da se ubuduće u Kotor pale samo krnevali.

Nego da se vratimo na rabotu. Ne znamo na koji su konat ostali šjor Đino i Karmelo dok se je trgovalo, a kakav će konat biti za vraćanje — jer i na to treba mislit. Krneva dolazi istoga dana i pasa, a za njim dolazi korizma za koju nike više ne abada, jer se poslije rata u cijelom svijetu hala preko cijele godine. Iza korizme dolazi vrijeme od nakužavanja, jer nam se para da će šjor armaturu — kada ovoga ljeta dođe u Kotor — trebati naša munida. A ko će je onda stvorit, a, Oni dešperani od krnevala, jeli? Nego se treba nadat u pamet armadurovu, koji iako je čovjek od velikoga svijeta i posala nije zaboravio na našu mižeriju, pa neće ni bacilat ni gubit nerve oko skužavanja. De rešto, sjetiće se da mu je za Kotor davno i više ponio pa će nas poslat aremengo, kao šaleći se, jer on ne beštima, ili će kao pravi Kotoranin i armadur činjet fintu da mu nije žao, da je unaprijed znao da od Kotorana nema sreće kad se toka para, pa da ne ište od nas ništa, nego da mu je milo da smo se lijepo divertili, ali da mu Karmelo više ne dolazi (ima čovjek i pravo op. sl.). Ako bude tako kao što mi mi-

(Nastavak na 2. strani)

Bokeljska noć

Nakon jedne noći duge
 Osvanuće jutro novo
 Čudiće se svako živi
 Otkud sada čudo ovo:
 Kotor nam je zablistao
 Kao nikad od čistoće,
 Sav podmladen pokazuje
 Šta se može kad se hoće.
 Nestali su šporki portuni i pjace,
 Slomljeni ferali, pokidane grane,
 Zagadeno more, smeće na sve strane,
 Što odlike bjehu naše »Karampane«.
 A kad se nakon slavlja
 Probudimo iz tih snova,
 Još će teže da nam padne
 Neugadna stvarnost ova:
 Ni govora o čistoći
 I blistanju našeg grada,
 Još ćemo se dugo, dugo
 Gušiti od teškog smrada.
 Ostaće nam šporki portuni i pjace,
 Slomljeni ferali, iskidane grane,
 Zagadeno more, smeće na sve strane,
 Na vječnu sramotu za nas Kotorane,
 Za nas, Kotorane

(Nastavak sa 1. strane)

slimo i želimo, biće dobro i predobro, a na drugo nećemo nianka da mislimo niti da spominjemo zlo, jer krnevaio i zle misli nikako ne idu skupa.

Karmela je za cijeloga vijada u velike ašištio nekadašnji direktur od letrike Rakidžija koga je odavno kotorska mama »Jugooceanija« poslala na Rijeku, da tamo bude njezin a i naš adente i prokuradur. Ovaj Konavljanin toliko je infišan u Kotor, da po cijeli dan stoji na fjumansku rivu i štacion od autobusa i čeka da aloća nekoga Kotoranina, pa ga onda uvati, trataje, voda okolo i ne puštava dok ovaj naš ne posvršava sve poslove.

A kad je direktur Rakidžija zapčan rabotom, mjesto njega čuva strážu Vojo Bućin. Njih dvojicu poznaje cijela Istrija kao infišane Kotorane.

Karmelo i Rakidžija, kao pravi kotorski gamauti, prevarili su nekoga Talijana da je u paketima što su ih nosili roba za našega Mima Porćela, pa im je ovaj mnogo valjao jer je svašta pričao, a još više lagao, rešpicijentima od dogane, tako da su pronijeli ni manje ni više nego 19 paketa kontra-banda. Nešto su ipak morali da plate, pa će im se to priznati u koliko ne budu morali da i to zapišu na led...

U Fjume je Karmelo bio na veliki tratamenat kod Rakidžije, malo se odmorio i svelikom rogađijom krnevalskom sretno arivao doma.

Mi smo i suviše delikani da pitamo što je Karmelo doma pričao o vijadu, nego mislimo i vjerujemo da je sve prošlo najbolje i najljepše, kao što je lijepa užanca kad se domaćin vrati doma iz vijada.

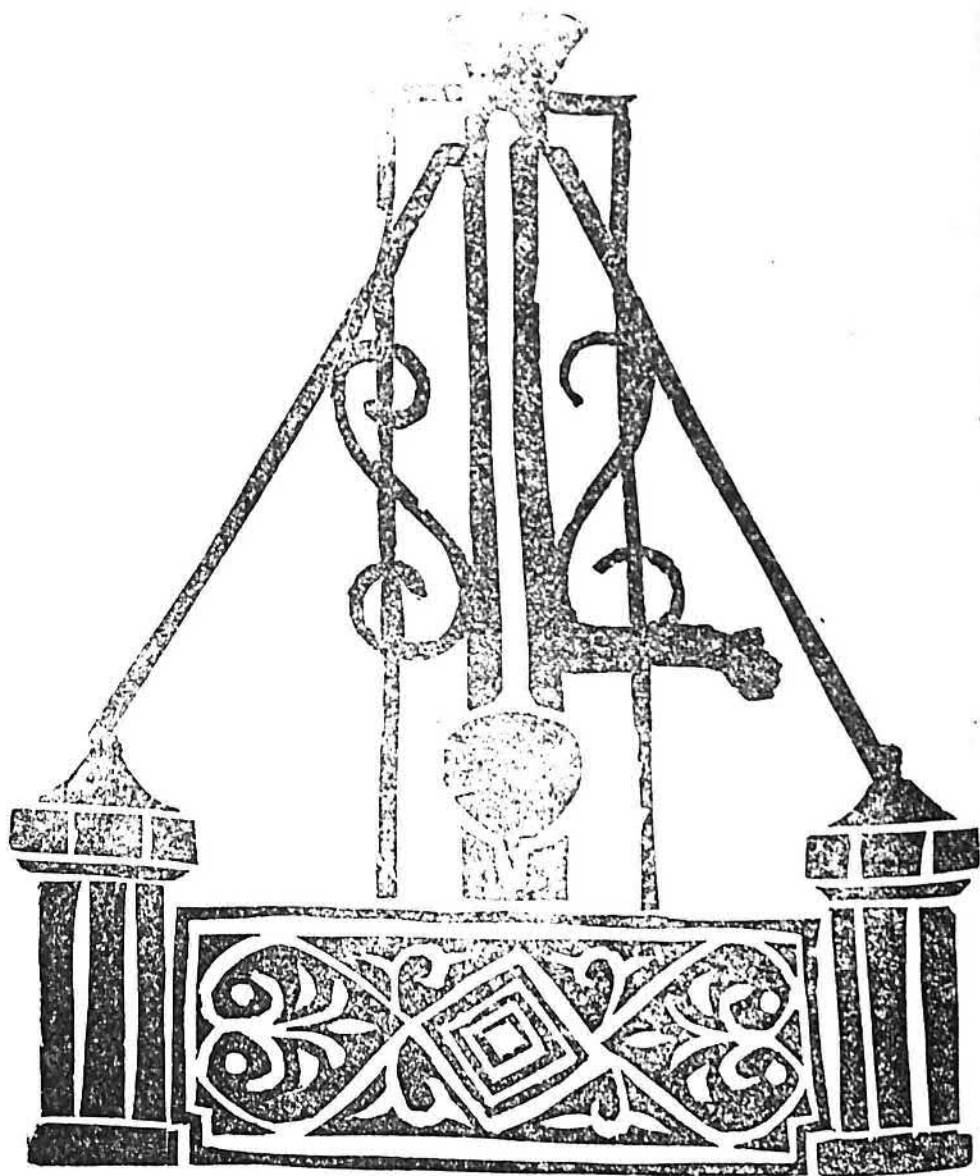
Predveče je Karmelo raspakao bagalj pa je sa stvarima što ih je donio zamadio sve članove krnevalskoga komitada. Prvi Mirko, a zatim Atilijo, glavni od krnevala, pa i svi ostali pali su na neku rabotu... a svi znamo kako se ta rabota zove.

Sada više nema što nego da mi Kotorani, za koje se sve ovo čini, dočekamo taj Veliki Dan i počnemo da padamo na tu istu rabotu.

Bojeći se da to padanje ne prede u epidemiju, jedan stari Kotoranin preporučuje da na dan Krnevala ne izlazimo na ulicu bez kušina odozada.

SOLI NA REP

Na skupu u selu Orahovac done-sena je sledeća peticija: »Pošto smo saznali da je opština Tivat obdarena lijepom srećom da mora vraćati 800 miliona starih dinara za započetu, a nedovršenu solanu, mi stanovnici iz sela Orahovac, nazvani »Soljarji«, velikodušno ustupamo taj svoj nadimak Tivćanima, pa neka se oni malo zakite tim Darom«.

ANKETA KARAMPANE

DA LI JE BEN-KVIR MULJANIN

U jeku opšte Kvikomanije, uporno se počela pronositi verzija, da je Ben-Kvik Muljanin. Navodno, neki njegov predak iselio je svojevre-meno u Ameriku. Neki od njegovih potomaka, zahvaćen nostalgijom, sjetio se staroga kraja i dalekog zavičaja, pa je svom sinu dao tipično muljansko ime: BENKO. Kad je mali Benko porastao, prevrtao se na sve moguće načine i konačno postao glumac. Skratio je ime u Ben, kao što to čine umjetnici, dok mu je prezime još odranije neko od predaka amerikanizirao.

Da bismo bili načisto, u vezi sa ovom skoro nevjerovatnom pretpostavkom, zadužili smo našeg »plovećeg reportera« Štefanina da na licu mjesta provjeri ovu verziju, koja ako bi se kojom srećom potvrdila kao istinita, pokazala kao prvorazredna senzacija najvećeg reda i ranga.

Naš je Štefanin obišao mnoge američke gradove, ali nikako i nigdje da naide na tragove od Muljana. Izgleda da su oni više nagingjali ka Južnoj Americi. Štefanin se ipak najviše nadao obilaskom Galvestona kojega su svojevre-meno stvorili ribari. Razočarao se što se tiče Bena, ali je bio srećan što je mogao da zaključii da tome velikom gradu daju ton Crnogorci. Častio se po kafanama koje nose naša imena i bio je stalan gost sudije i šerifa koji su Crnogorci, Cuce. Krivokapića, naravno, ima najviše, kao i svuda po bijelome svijetu. Nažalost, među svim tim mnogobrojnim našim ljudima nije bilo nijednog Muljana.

Prema tome, iako verzija još visi u magli nezvjesnosti i raznih kombinacija, »Karampana« i dalje nastavlja traganje i biće zahvalna svakome ko ukaže na i najmanji trag. Pri tome čisto ne smijemo ni da promislimo, kakva bi to sreća bila za Muo, Boku, Crnu Goru, Jugoslaviju, pa i za čitavu Evropu, kad bi se to obistinilo i utvrdilo, pa da konvoji i vazdušni mostovi non-stop dovode u naš kraj žene i djevojke iz cijelog svijeta, željnih da što prije vide postojbinu simpatičnog Bena — potencijalno identifikovanog Muljanina.

ČAKULE

IZ OBLASTI ČUVANJA NARODNOG ZDRAVLJA

U kurs za mršavljenje, koji je pod dokazano stručnim rukovodstvom majstora Žike, i ove godine otvoren u našem gradu, među prvima su se opisali lanjski odlikaši: direktor Nedjeljko, kralj svih pitura Tripo, Aco, što je prije vjenčavao mjesto popova, a sada djeli djeci džonte, naš počasni Dobročanin Ugjo, Kapo od mutavijeh, koga svak poznaje i stimaje, i još nekoliko njih što jedva čekaju da budu fetevi kursisti. Među njima je prvi Tonći, advokat iz Kale šante. Borko, profesor gjenaštike morao je da prekine kurs jer je suviše brzo učio, pa se toliko umorio, da se sada odmara a na bivše lecioni misli samo uzdišući i štucajući.

PRECIJENIO GA

Naš Bubo napravio je novom poslanikom novu dentijeru malo veću nego što treba, jer je mislio da će pričati u Skupštini kao u pjaci. Ali je novi poslanik — kao i stari — bio samo za pričanje rukama (glasanjem), pa mu je morao praviti manju dentijeru na pravu mjeru.

HAVARIJA

Maskenbal je pasao prelijepo, svi su bili konteni i veseli, samo je prezident od komiteta od maskara bio malo »improvan«.

LABUDOVA PJESMA

Kako je »Karampana« najavila, kotorska gradska mužika je proslavila jedan značajan jubileum: stodvadesetpetogodišnjicu rada. Održan je velepni koncerat, ma izgleda da na njemu mužika nečujno odsvirala i svoju labudovu pjesmu.

POTROŠIO SE

»Bugar« je darovao u muzeo »jednu brošuru«. Koliko je to izvanredan dar vidi se već i po tome što se i ne zna koja je to brošura. Ili se to krije, da je furešti ne ukradu kad ovoga ljeta navale u muzeo.

LOVAČKA PRIČA

Kako je prošla divlja prasica, koju je u nepreglednim boškima svoje naje daleko čuvene fantazije ubio šjor Sidaleko zubar, ne može da se objavi u današnjem našem izdanju, pošto se o tome i dalje prepričava u zatvorenom društvu u formi čakula.

NASUKAO SE

Naš Udo postao je bokser, pa je Branku slomio falsi zub koji je i onako trebalo vaditi. Da ne bi došlo do suda, tratavao je Branka i kompaniju cijelu noć, pa ga je taj pustil zub više koštao nego cijela dentijera.

PROGNOZA VREMENA ZA MJESEC MARČ 1968.

Nezavisno od svih mogućih talasa, toplih ili hladnih, dolazili oni sa sjevera ili sjeveroistoka Evrope ili Afrike, vrijeme u marču biće ovako: Kad kod ne bude sunčani dan, biće oblačno a sigurno i kiša. Ako vrijeme ne bude mirno, puvaće dva vjetra: šilok ili burra. Na moru će biti ili bonaca ili mareta. U sve druge prognoze — ne vjerujte!

NEMA LETEĆIH PJATA

»Nije istina da ima pjata što lete« — kategorički je izjavila čuvena Korkorka šjora Mandina, koja se davno preselila u svemir. Nju je naša redakcija intervjuisala u toku jedne spiritističke seanse. Ona nam je naglasila da je o ovome obaviještena iz najpoznatijih izvora, čiji indentitet, u interesu daljnjih naučnih istraživanja ne možemo da objavimo. Šjora Mandina vam preporučuje: »Ne bojte se, pjati i dalje ostaju u škancijama, po kužinama i tinelima, da se iz njih jede, a ne da se s njima ubijaju ljudi ili da pjati špijavaju što se u nekim zemljama čini.

ćakulone

PREDLOG

Predlažem da se u Kotoru otvori škola da životinje uče govorit, jerbo je to bolje nego da pojedini govore kao životinje.

IZ GRADA

— Dobro jutro šinjora, ke nova?
— A evo jadni, bila sam vi kod onoga da mi ga pjomba!
— Neka, neka i meni ga je pjombao prošle nedjelje. A, boga vi što vam je teže bilo, kad vi ga je pjombavao ili kad ga je vadio?

Neki galijoti čuli pa zafrkavaju a one jadvnice o zubima pričaju.

JEDNA VIJEST

»Fjord« je mesarima zbog velikih dugovanja bio kost u grlu.

Kada bi se našli doktori koji bi im tu kost izvadili možda bi se »Fjord« ponovo odvojio, a možda i u Zupu filijalu otvorio.

POD HITNO

Oni rijetki Kotorani (na prste da ih izbrojiš!) koji još nemaju aute moraće ubuduće kupovati specijalna amfibijska vozila kako bi mogli proći preko potopljene rive i parkinga. A dosadašnjim vlasnicima auta što bog da i sreća junačka! Blago nama sa »stručnjacima«.

LOVAČKA

Čujemo da će kotorsko lovačko društvo u ovoj godini kandidovati svoga predsjednika, inače poznatog političara i humanistu u odnosu na životinje, koji je čak stigao u Dubrovnik na izložbu rasnih pasa i neko vrijeme izigravao Diogena u bačvi na Radanoviće, za predsjednika novog Društva za zaštitu životinja.

KONKURENCIJA

Čujemo da će Uprava odgajališta estriga u Stonu predati sudu tužbu protiv »Jugooceanije« zato što su se sve mušulje, oštrige i dagnje iz Stona preselile u Kotor i pripetale na korito jahte za razonodu »Nautičar«, koja dvije godine smrdi u porat.

GRIJEŠNICI

Kolumbo je greškom otkrio Ameriku i postao je samo slavan.

Današnji griješnici isto »otkrivaju Ameriku« ali pored slave dobiju i pare.

JEDAN SAVJET

Preporučavamo studentima Velje pomorske da žed za naukom ne gase lozovačom.

PRIČA

Kupio je nova kola i prvi dan se tako sudario sa jednom ženom da se morao oženiti.

Pouka: Nesreća nikad ne dolazi sama!

OJUŽILO IM

Neki »Naši« sve više potežu Južni Jadran put sjevera, ali ne radi bolje klime i jačeg sunca, već zbog projekta »Južni Jadran«.

Atilijova butiga od krnevala i maškarada

Nalazi se na pravom mjestu, na Šuranj, taman do Delšove kuće. Nekad je to bila butiga od maranguna, jer je Atilio, dok nije pasao u prave pompijere, bio meštar-marangun, kao i svi Panjaki. Ma vazda se u tu butigu zborilo i pričalo o feštama, Mrnarici, luminacionima, prošišjunima a najviše o maškaradama, krnevalima, veljunima i kavalinima. Tu svi znaju da pričaju o kotorskim muzikama, pa kad neko spomene, da ih je nekad u Kotoru bilo tri: srska, slovačka i pravaška, onda svi uzdahnu i mašu glavom, ka'od puste žalosti. Kažu ljudi što znaju, da tamo svi znaju, koja je bila najbolja korneta, trombon kantabile, bombardina i kompanjamenat. Kad bi čovek slušao nas, Kotorane, najbolji na svijetu bio bi šjor Jozo Srhojević, najbolji trombon šjor Tripo Tomaš (on je i danas za mene najbolji ne samo trombon i bombardina, nego i meštar od muzike. Op. sl.), najbolja baterija šjor Ambrožije Gagrica a i riščani su imali najbolji prvi gjeniš — Nika Čeklića i trombon — Gjura Mračevića. Nego, da krenemo dalje. Iz te butige, od prošle godine, izlazi krneval i maškarada, a kako koje, svake godine biće još i bolje. U tu butigu dolaze i kupe se svi što rade oko krnevala i maškara. Atilijo i Rabo su prvi i o njima se zna dosta. Tu je vazda Mirko sin od Oškara, od »Jadranske kafane«. Po gjedru ima češko prezime, ali nekako lako za zbršavanje, pa može da ispadne kao beštemija. On je najstariji ašešur od krnevala. Rodio se godinu dana prije nego je Lukeni ubio caricu Jelisavetu. On zna mnogo od staroga Kotoru, a dosta je i zaboravio, ili se još nije sjetio. Što ćemo, godine i »Jadranska straža«, što je govorio jedni dotur Mirko. Možda će se ipak sjetiti, da su djeca u krneval vikala i pjevala: »Peo, peo, papapeo«. Fetivi ašešur je i Silvo, barbajer od špedula i Gjovanin od pokojne šjore Kate, isto marangun u pen-

šun, što još nije prestao da se čudi, kako ga niko u Italiji ne razumije, iako on i u Kotoru skoro vazda zbori talijanski. A to je zbilja čudnovato.

Veliki aktivista i fetivi ašešur je i Niko, lijepi i bašeti, što je učio meštra Lenca, da drži govor poslije avancementsa. I on je strašni Kotoranin i krnevalista od race, po ocu Jovu, koji je držao foran i prodavao krov, a bio je kapobanda, najprije od srske a poslije od slovačke muzike. Kupio je i bule, mnogo prije nego što je »Trentatre« počela, da s bulina mami deci pare. Mama šjor Jova bila je puno dobra, svi su je u Kotoru zvali: baba Maše. Čer njezina, šjora Andica, bila je na mamu, puno dobra srca. Svakoga je zvala: »srečo moja« i mogla je da zaplače, kad god je šćela. Bila je udata za šjor Jaka, meštra maranguna od velikije impreža. On je bio Arbanas, iz Skadra, ali ga niko nije čuo da zbori arbanaški, nego vazda samo po naški. U nedelju i na fešte, nosio je mezokanu, tvrdi kolet i polšete, veliku šjalpu sa špilom i bagulinu.

Stalni su ašešuri i Dončići, prvi i najstariji među njima Đuro. Sva su braća maniti Kotorani, svi su od svih mogućih fešta, Mrnarice, maškarada i krnevala. Na sreću, i sestra im je od istoga štampa. Ona je ove godine otvorila krnevalsku štadon i postala prva i najljepša maškarada. Kažu ljudi, koji znaju i vazda čitaju foje, i naše i furešte, da bi se lako moglo dogoditi, da naša dižava, afita Ivku, preko krnevalske štadoni, naravno za valutu, u Viaredo, Minhen, Nju Orleans, Nicu ili Rio de Žaneiro. Šta se tiče para, najbolje bi pasala u Americu, divertimenta u Francusku i Italiju, u Braziliju ne bi joj preporučili. Velika vrućina i Crnei, što bi padali u žvanimente, kad bi im se dopala, što deboto treba vjerovat. Nego za nju je lako. Onako žvelta, bistra i špiritoža kakva je, to Dončićima dolazi po dedu

Vuku, ona će svuda dobro pasat.

Idemo opet dalje. Duro je pitur i, kako svi pituri, veliki berekin i lovac, ali samo po boškima. Svi znate, da mu je žena Kate, od stare kotorske race, dobra i učinjena, da priskoči, de treba. Ona za komitat od krnevala sprema marende, kad treba i kad ašešuri, među sobom skupe pare. Vazda je paričano delikano, kao što Kate zna. Pa i onda, dok jedu, pričaju samo o feštama, maškaradama, krnevalu a vazda dotaknu i Mrnaricu, jer su svi Dončići maniti za Mrnaricu i svi balaju njeno kolo. To im dode kao po raci, jer im je i otac vazda balao u kolo od Mrnarice, ka' najbolji. Na fešte od bala dolazio je vazda sa ženom, jer je i ona bila velika balerina od valcera, polke sa šaltinom, šotiša i drugih bala od mode. Tada se zborilo da su ti ball »in vogac«. Bili su baš lijepi, paralo je kao da su letrani. A kao što svi mi vidimo, imali su štanap od dece od prve klase, jer su im sva deca lijepa. Samo je Đuro mnogo odebljao, ma je još vazda dosta lijep. Ono što smo za njegga rekli, da lovi samo po bokšima, rekli smo bez malicije i to je istina, jer da je zbršjavao, znala bi mu madona, bio bi sav rekaman po obrazu i ne bi mogao da dolazi na šetude u Atilijovu butigu. Posljednju marendu Kate je napravila kad je bio krneval od prove. Bilo je bolje nego u otel od luša »šjorde« (tuško li se izgovara s falšim zubima, davo ga odnio!), kad je bio veliki bal od otvaranja fešte od krnevala. Osim svih fetivije ašešura, bili su i počasni: Aco iz Bižantovog palaca, Štefko, delegat Tabačine i još neki, što se paričavaju za ašešure. Ima ih još, ma ih ostavljamo da ih menceujemo, ako nam pode za rukom, da i mi udemo u famožnu butigu... Tada ćemo menceovati i žene i dobre prijatelje »de šoto man via« kojima svaka čast i fala u ime ovo malo Kotorana, što ih još poznajemo i

u čije ime možemo i smijemo da govorimo.

Možda smo i suviše na široko pričali o ašešurima i njihovim familjama. Možda, ali sve su to dobri, stari Kotorani, koji su zaslužili da ih se stalno sjećamo, pogotovo u danima kad ulicama prolaze maškare i čeka se dolazak princa Herkulana od Pompeja, kako su nekada bili krstili Krnevala.

U tim vedrim, veselim danima živi se raduju i vesele i s blagom sjetom sjećaju starih krnevalista, čije sjene, kako to volimo da zamišljamo, tih manitih dana, jure i utrkuju se ulicama, kaletama i pjacama staroga Grada, u koji su, da se vratimo na naš govor i jezik, bili infišani, pa su svu tu fišacion i ljubav za fešte, maškarade i krnevale, bez tastamenta preničili na potomke. Zato su i ljubav i fišacioni — tako tvrdi.

Nego, da se intendimo i dobro promislimo za ovu što dolazi. Sada znate dosta o Atilijovoj butigi, ko u nju dolazi i što se u njoj radi, pa kažite, ruku na srce, da li je pravo da se i ona dalje zove samo »butiga«.

U mnogim fureštim gradovima, ljudi koji misle i rabotaju lijepe stvari, bez svoje koristi, kupe se vazda na isto mjesto, koje poslije dužeg vremena prozovu »šalon« i dodaju mu još i jedno ime, muško ili žensko. Ti šaloni adobani su kao što treba. Atilijova butiga po svemu zaslužuje, da je avancaju za »šalon« iako u njoj nema mobilje, ni divana ni poltrona, nego svi sjede po škanjima i kašetama i po mobilji, koju su nesretni ljudi poslali Atiliju, da je popravi, a on zbog krnevala zaboravio. Nego to nijesu naši posli, bolje da mislimo na prešnije stvari. Taj avancementsat je zbilja zaslužan, pa očekujemo, da ćete nas poslušati. Svima Kotoranima biće to puno milo a i što se tiče turizma, vazda je ljepše reć fureštima, da imamo »šalon« od maškarada i krnevala, nego butigu, što oni ne bi ni razumjeli. Samo ih nemojte uvoditi u »šalon«.

RAPORT IZ TABAČINE

Draga Karampano!

Javljam ti se evo opet iz Republike ali ovaj put u novoj (re)formi. Otkako je došlo ovo čudo i mi smo se Tabačani promjenili. Svi smo ti postali specijalizovani. Ono, ako ću pravo reć, mi smo i prije bili specijalisti za mnoge stvari pa nam sad ovo i ne pada tako loše. Već smo obrazovali razne komisije, bez njih ništa, tako da se zna za što je ko zadužen.

Za sastanke i konferencije određene su žene, jer su majstori da pričaju i po tri ure a da se ne zna o čemu, a pošto je to glavni adut za sve sastanke, još će nam koja i kakav rukovodioc postati.

Bilo nam je i teških momenata. Jedan naš je čio u glavare u Opštinu, ma je na konkursu odbijen kao višak, pošto je pored osnovne kao višak imao i šegrtsku školu.

Komisija za bračna pitanja imala je puno posla ma je nešto zapetljala i zamutila pa će morat dati ostavku. A neki kažu da je opet bila zašla u suštinu stvari, nego je zagustilo, pa se jedva izvukla.

Komisija za razmišljanja stacionirana je kod Adema. Njima je palo u dužnost da budu uvijek zabrinuti i da stalno vrte glavom. Ova komisija mora da sluša sve što neko kaže pa da mu poslije okrene riječi tako da zna da se svašta ne smije govorit.

Sada je određena jedna međunarodna delegacija koja će poč u inostranstvo, oću reć u »Slaviju« da se specijalizira za poker i ajnc jer će nam to trebati radi dizanja standarda.

Neki što su mesarski nastrojani čeli su formirati komisiju za guljenje kože, ma nijesu uspjeli, jerbo nije zgodno da čovjeku oguliš kožu pa da vidiš što mu leži na srcu.

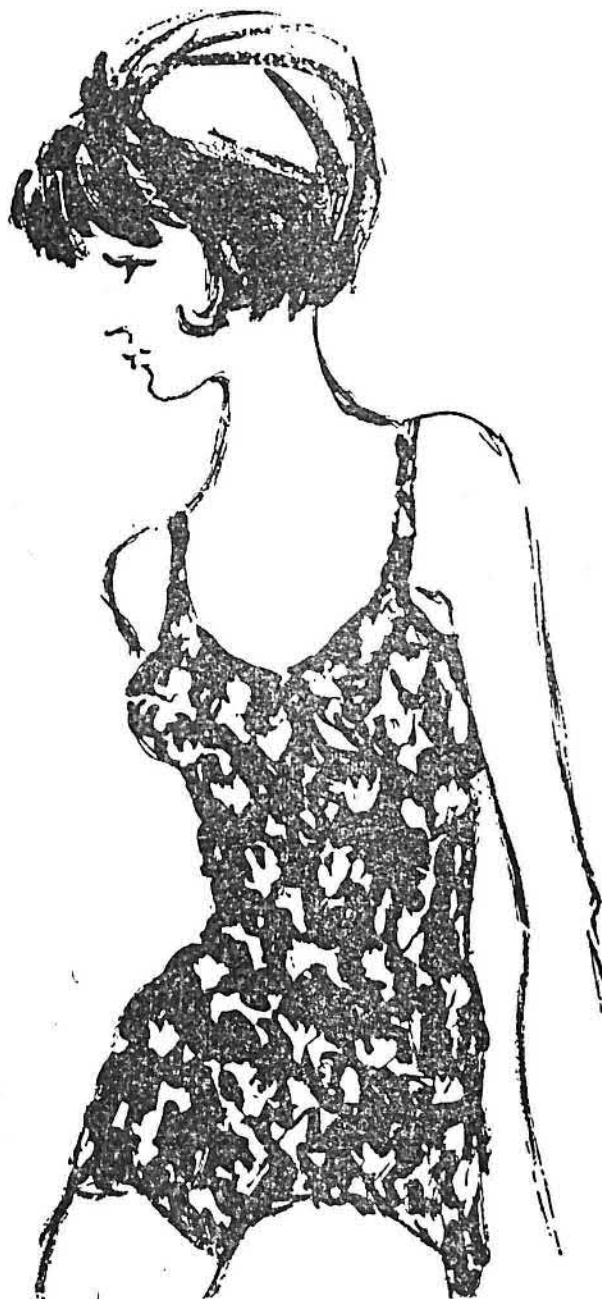
Od drugijeh novitadi mogu ti reć da je kuća na zlatnu njivu gotova ma nemaju vode pa će sad kopati okolo ne bi li našli žicu.

U zadnje vrijeme Tabačani se mnogo čude ako im je rijeka čista kada nema kiše, a kad je kiša i ima vode onda pliva i smet. Pošto je to velika naučna zagonetka to će uskoro doći stručnjaci iz Komunalnog da vide u čemu je stvar.

Završavam ti ovaj raport sa riječima našeg dobrog Tabačanina koji kad se naije stane nasred Republike i viče iz glasa:

»Mili bože, lažavoga svijeta«.

Pozdravlja te Tabačanin

NASTAVAK ČAKULA

PAREN KAŠU LADI

Naš kotorski auto-kamp nalazi se na Biokovinu, kod OPAREN-brijega. Valjda zbog toga što se moto-turisti u svakom slučaju opare kad dodu u njega, pa bježe odmah dalje da se nikada više ne vrate.

PROSVJETNA

Sve naše usluge za pomoć pri maturi, naplaćivali bi rado u naturi.

OGLAS

Izgubljena dobro očuvana zardala i oguljena bicikla. Moli se poštenu nalazač da biciklu zadrži, iako je draga porodična uspomena, a sedlo da vrati jer je rađeno po mjeri.

M r š a v i

NAŠE UGOSTITELJSTVO

Gost inostranac dolazi kod recepcionera našeg najstarijeg hotela i — preko tumača — pita da li govori neki

strani jezik, a ovaj mu kao iz puške odgovori: »Ništa ne brinite, ja istina ne govorim, ali zato naša kuvarica perfektno natuca italijanski!«.

ELEKTRIFIKACIJA

Šterike u ove zimske dane imaju veliku prođu,

Jer svaki čas kure-šlusi ili prekidi struje dodu.

MUZIČKA VIJEST

Šporki jezici lažu, da ne kažemo laju, da su se naši muzikanti zakleli da neće svirat nove marče. Dvije nove fjumante već su stavljene na leturine, pa ćemo ih čuti na prvi od magja 1975, ukoliko tada muzikanti budu imali imbokaduru. Do tada će i jedan Perov sin naučiti za kapobanda, nosiće bijele gvante, a na trakolu inosiće dva monograma. M. M. rekama-na u žuto, imitacijon zlata, u čast dva Mata, koji su stvorili našeg meštra Tripa. Živjeli.

LEMOZINA

Kada je na pjacu od oružja osvamlu škatula s natpisom »Prilozi za »Karampanus«, mnogi prijatelji Vinka Sodića pchitali su da u nju ubace koju paricu misleći da se radi o njihovom omiljenom bufetu, kome su prije neku večer zbog nestanka reprodukcionog materijala isključili struju.

JOŠ O NAŠEM LIJEPOM »JUŽNOM JADRANU«

Bjelopavlići su se počeli otvoreno rugati Kotoranima: »Ko vam je kriv što vi nemate more pored kuću kao mi!«

EPITAF

Naš šjor Mustaćin
Izgubio je čin,
Promijenio je rolu —
Nema ga više u Kolu.

AVANCAMENAT

Onaj mršavi meštar od elektrike, što stoji u Škaljare, toliko je infišan u maškare i krnevale, da ne izlazi iz butige Atilija Panjaka, koji je glavni kapo od tije rabota. Tu se skupljaju svi što rabotaju oko krnevala i samo o tome zборе, kako da osim krnevala, nema ništa drugo na svijet. Često donesu i po botilju vina, jer misle a i zборе, da bez gota vina nema dobrih ideja i planova.

Kad se Rabo vratio iz Triješća, činjali su šeduti svi od komitata od krnevala i onda su rekli meštru Lencu, da su ga avancali za fetivoga ašešura od krnevala i maškara. To je meštru Lencu bilo puno milo, pa se popeo na jedan škanj i držao kao govor. Nije puno zborio jer je bio komovljen, samo je kazao, da će pokazati svima Kotoranima da su imali zašto, da ga avancaju, jer će on vazda biti pravi krnevalista, kao što su bili: Delši, Brajići, Panjaki, Rabi, Polovinei, Koloriki, Cijane, Jakičevići a od rišćana: Kadije, Pravilovići, Kanažiri, Abramovići i drugi. Meštar Lenac nije znao kako se zovu svi ovi mataduri, nego mu je na uho kaževao Atilijo, a na drugo (za rišćane) Niko, onaj lijepi, bašeti, što se zove kao mušulja.

Da bude sve kako treba, popili su jedan botiljun vina i pjevali, pa su pošli doma. Sa srećom, meštre Lenac i za dugo godina, ili još bolje, za dugo krnevala.....!

Lovačka ali istinita

Pošlo nekoliko naših lovaca na čelu s dičnim predsjednikom na lov na patke u štojsko blato. Šumaju se tako kroz trstike i glibinu, a predsjednik najednom daje znak za puzanje podrobačke i to kroz najgore blatište. I stvarno, tamo iza trstika čuju se i vide patke, ma nekako mirne i dobroćudne, nimalo se ne boje naših strašnih lovaca. Kad su prišli sasvim blizu predsjednik naredi plotunsku paljbu i učinješe pravi pokolj nesretnih pataka. Kad ti najednom iz obližnje zaklonjene kuće iskoči seljak, pa za njim žena i djeca i kučki i mačke — i počеше se biti šakama u glavu, jer su to bile njihove vlastite domaće patke. A naši lovci ne samo da su morali platiti počinjenu štetu, već su morali dati i mito da se ne pročuje njihova bruka kako nijesu znali razlikovati divlje patke od domaćih. A ja vam ovo pričam u str. pov. da se razglašava dalje.

Preko vrh glave

Kako su službenici Jugooceanije ostali potpuno bjez mjesta za parkiranje privatnih auta kod upravne zgrade (muče se siromasi!), to je odlučeno da se napravi spiralna prilazna rampa i osposobi prostor na taracu na vrh krova za parking. Samo da se poslije oni isti ne počnu žaliti da su im se auta popela na vrh glave!

Vivace con fuoco

Prije nekog vremena utekla mužika iz Slavije. Čudili se svi kako je to moguće, a kad tamo članovi bande jezde put Peluzice svirajući koliko im je fabrika dala, a pred svima direktor dirigira i usput ijepi skupštine na čela i u njedra.

ZA EVENTUALNE GREŠKE NIJESMO KRIVI MI
NEGO NOVI PRAVOPIS!

NOVOSTI IZ RISNA

Rišnjani, ne brinite! Vaš novi hotel je perspektivan, jer se njegova izgradnja nalazi u dalekoj perspektivi.

Ako želite da još u toku ove godine, konačno riješite pitanje konzervacije poznatog mozaika na Kovačevini, odmah se obratite ma kojoj našoj fabrici konzervi, jer će ona više učiniti za jednu godinu, nego što su učinili naši mjerodavni faktori, od oslobođenja do danas. Tako ćete skinuti s vrata brigu koju su vam Rimljani osvajački nametnuli.

Kao što je poznato risanski park je jedinstveni rezervat kokoši u zemlji. Skreće se pažnja mještanima da svojim prisustvom ne uznemiruju ove produktivne pernate životinje. Ako neko želi baš da ude u park, onda je dužan da od sad plati ulaznicu i to: stariji — žumance, daci, vojnici i djeca po bjelance.

Rišnjani, bez posebnih opštinskih taksa, obilno koriste prirodni zimski vodopad »Sopotak«. Obezbijedite dovoljno unutrašnje vodene rezerve, pa se nećete buniti zbog slane pijaće vode preko ljeta. Iznenađite domaće i strane turiste u nastupajućoj neturističkoj godini.

Poslije 24 godine oslobođenja i 1968 konferencija, Risan napokon dobija novu tržnicu u formi makete. To je zbog toga da bi se želje mještana svele na normalnu mjeru, jer vlada bojazan da ne bi zbog velikih djela, mještani dobili kompleks veličine.

Već duže vremena Klub »Kockar« uspješno razvija svoju djelatnost. U Klubu su zastupljeni predstavnici vlasti, društveno-političkih i radnih organizacija i daci srednjih škola. Čuju se opravdani prigovori da još nijesu učlanjena djeca predškolskog uzrasta. Roditelji, u ovoj godini učlanite svoje najmlađe, jer će samo oni brižljivo i ustrajno nastaviti vašu tradiciju.

Preferans, poker, makao i slične igre upražnjavajuće stariji i iskusniji drugovi, a djeca će početi sa »crnim Petrom«, »briškulom« i »trešetom«, pa tek pošto pokažu sklonost i sposobnost preći će na ozbiljnije igre svojih starijih drugova.

Prijave za nadobudne članove primaju se svakog radnog i neradnog dana od 13 do 24 časa u Hotelu »Orjen«.

VIJESTI IZ GRADA

DOSTA NAM JE MRAČNJAŠTVA!

I. Prije više od sto godina jedan Vuk nam je poklonio svjetlost, a ove godine nam je drugi Vuk darovao tamu.

II. Više od pet vjekova su nas tlačili mnogi Arapi, Turci Osmanlije i Tatari, a tu skoro je bio dovoljan jedan jedini da nas opet baci u petovjekovni mrak.

OBAVJEŠTENJE

Na sve zahtjeve društvenih organizacija, klubova itd. za novčanu pomoć odgovaramo — JOK (Jugo-Oceanija Kotor).

SVETAC JE MIO KOJE VJERE BIO

Tivćani su nedavno po ko zna koji put preskočili Kotorane i sagradili crkvu svetog Save, sveca koji je u Kotoru na velikoj cijeni. Sada Kotorani hoće da im doskoče i da sagrade crkvu posvećenu svetome Jovanu, pošto i taj svetac hoće da vedri i oblači u njihovoj opštini.

POLTRON

Rekao mu je da ga mrzi i da ništa više ne vrijedi, reći će sve što mu je na srcu jer više ne mora da ga štedi.

Zatim je zadovoljan u krevet legao soba je brzo tonula u tamu dok se za zida blaženo smješkala direktorova slika u zlatnome ramu.

DOPIŠNA ŠKOLA

Penzionisani prosvjetni radnik iz naše opštine, privremeno nastanjen u Splitu, daje časove iz arheologije i čuvanje spomenika kulture. Poziva se na svoja remek-djela u Kotoru: portale, lavove sv. Marka i razne tuđinske lagarije u kamenu, koje je on udesio. Na veoma prost način i sa najmanje troškova, konzervirao je u morskim dubinama čuvenog Bizanta. S ponosom ističe da je u svome naučno-umjetničkom radu upotrebljavao instrumente, sjekire, mace, čekiće, palange i drugo, isključivo naše domaće proizvodnje i izrade.

MIŽERIJA NA MARKATU

Prosto je nevjerovatno u koliko mjeri nadležne vlasti ne vode dovoljno briga za pravilno snabdijevanje našega grada. Već mjesecima na kotojskoj pjaci nema: škotofiza, sušenih siskopaja, fave del morti, pete me le bone, savojarde, kafijori, lujanjiga za oriz, šaltinpanca, pandoleta, špomilja na kartu, cukara od orza, šuga de goricija, turskoga meda, menelike, anizine, patsareta, vode vruće, acetozhe, granadine, tamarinda i špremute.

Želimo samo da znamo, gdje je kod nas ta, toliko naglašavana borba za asortiman.

BAGOŠ NAMA!

Jedno naše preduzeće zove se »Napredak«, drugo se zove »Razvitak«, treće pak »Budućnost« — a mi najbolje znamo kako nam je!

HOKUS - POKUS

Uskoro će u Boki Kotorskoj u organizaciji domaćih veličina gostovati čuveni indijski madioničar Maharadža Sindbad od Jajapura, koji jedini na svijetu izvodi čuveni trik: od tri (predsjedničke) fotelje napravi jednu. Ako to ne pomogne ništa neće!

VITAMINIZACIJA

Šuška se da će mnogim mladim stručnjacima Medicinski centar početi davati riblje ulje, vitamine i injekcije za rašćenje kako bi ih konačno njihovi sugrađani počeli smatrati ozbiljnim ljudima.

Počela je fešta, zvona zvone,
Čiće Fritula prodaje bombone,
Šjora Bepa, Taso i drugi
Poredali stolove u niz dugi,
Korijandule, serpentine, fažola,
Zapinjanje nogu — stara škola,
Loptice na laštik, velika buka,
Jede se na palicu jabuka.
»Na oko!«, »Oganj!«, »Prikašte!«,
Boškoviću djeca krađu pašte,
Ronkete, baluni, mornari
I po koji balunjer stari.
Rabo, Delso i šjor-Romeo
Kao da ih je vrtlog pomeo,
Svi viču, glava ih ne boli,
Na kampanjulu vrte dirašoli.
Tamo jedna grupa na kraju placa,
Jedan Škaljar viče: »benti oca praca«,
Mužika svira polako i jače,
Tomas diže onjitano gaće.
Marčom »Tonina Bruštulin«
Oko grada dir,
Ispračaj Škaljara, pa onda mir. . . .

IZ STARIH FOJA

(i) SPUŠTALJKE

I U NEKIM RADNIM ORGANIZACIJAMA NAŠE OPŠTINE VODI SE NEPOŠTE(d)NA BORBA ZA SVAKI NOVI DINAR.

USKORO ĆEMO IZVRŠITI RE(i)MENOVANJE DIREKTORA NEKIH RADNIH ORGANIZACIJA.

TREBA PODRŽATI (p)OSTAVKE NEKIH RUKOVODILACA. TEŠKO JE DOGURATI DO KOM(od)ITETA.

I U TOKU OVE GODINE BIĆE RADNICIMA PODIJELJENI BROJNI S(ta)NOVI.

IZAŠLA JE NOVA ZB(i)RKA PROPISA O PENZIJAMA.

SELJACI IZ NAŠE OKOLICE ZAŽELJELI SU SE (g)RADA.

KO KAŽE DA GRAĐANI NE MOGU (ut)JECATI NA CIJENE.

TAJ VELIKI ČOVJEK IMAO JE MNOGO (za)SLUGA.

STALNI PROBLEM PRIVREDE NAŠE OPŠTINE SU (os)NOVCI.

© AVIŽI ©

O B A V I J E S T

Stara uprava »Primorca«, pošto je mnoge stvari sredila, morala je kao nesposobna da se povuče. Sad će da se izabere nova uprava koja će »Primorca« povest u nove dugove.

V I J E S T

Jedna šinjora iz predgrada neku večer je morala zvat miliciju jer su joj kući bila dva muška da joj jednoga od njih išćera.

Čujemo da će »Elektroboka« svakoga prvog u mjesecu ukidati struju da niko ne vidi kakve su im plate.

O B A V I J E S T

Ovim putem obavještavamo javnost da nijesu istinite čakule koje kažu da su kotorskim preduzećima kola pošla nizbandu.

Naša kola mogu se svaki dan vidjeti uredno parkirana na kotorskoj rivi.

R u k o v o d i o c i

MESARSKO-KONFEKCIJSKA.

Ulazi jedna šinjora u novu prodavnicu konfekcije Mesarsko-pekarsko-hotelsko-ugostiteljsko-trgovačkog i grobarsko-turističkog preduzeća »Budućnost« i pita: »Molim vas, dajte mi tri kvarta muških mudanata bez žile, to mi je za šnicele!«.

C I T A T I Z N J E G O Š A

Serdar Janko: — — — — —

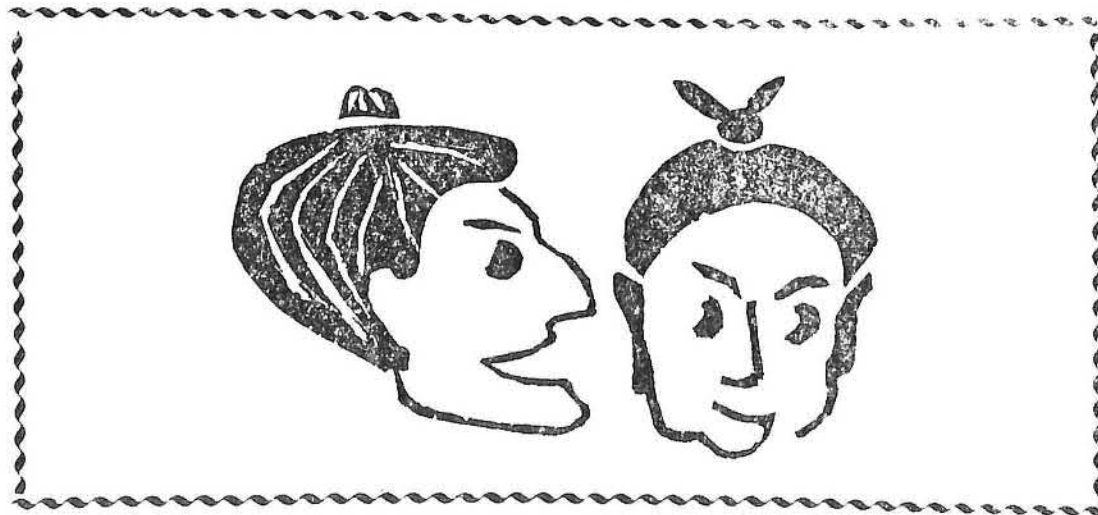
Kako su im neki od starijih

Ogradili negdje vodenicu,

Gdje niti je splake ni potoka;

Kad prigradi »spazi se za vodu!

(Napomena Karampane: Nemojte maliciozno misliti da je Njegoš već onda mislio na gradnju dječjeg vrtića u Kotoru, koji je poperen na goljoj ledini, bez struje, vode, priključaka na kanalizaciju i pristupnih puteva).

RIVIERINA REKLAMA

Preporučujemo vam naš detergent ROBOT, jer je on:

— Flit za šporke savjesti;

— Pjeni se kao honorari;

— Vadi maće od turističkih kredita sa auta i vila;

— Proizveden je od garantovano slane kotorske vode.

Na lageru takode imamo:

— Glicerina za podmazivanje konkursa;

— Parfeme za gušenje smrada.

DVIJE VIJESTI IZ UGOSTITELJSTVA

U vezi sa pripremama za novu turističku sezonu, vlasnik novostvorenog bifea »Beograd« proširio je svoj lokal bez dotacija od strane opštinskih, republičkih i saveznih organa. On će brzih dana, obzirom na približavanje proljeća, otvoriti vrata lokala i tako smjestiti još polovinu jednoga gosta.

Veliki stručnjak za ljetnje ugostiteljstvo pri moru, u terasastim bifeima, šjor Gojko vratio se iz tazine, gdje je na brzu ruku naučio sve što mu ne treba za dalje unapređenje i usavršavanje našeg ugostiteljstva.

POKRET MLADOBRADATIH U OPADANJU

Ove mlade brade nekako ne mogu da atakaju, žali nam se jedan starosjedilac. Vasko pitur koji zbilja ima najljepšu crnu bradu, živi više u Spljetu nego doma, onaj fini detić iz muzeja, što bižigaje po starinama ubrzo se štufao i obrijao olandesku bradu. Nego, davno mu nije dao mira, pa je nagovorio svoga neputa da pušti bradu, iako nije još ni pod levom. Da te hog vidi i sačuva moj šjor. I tako ti je Kotor ostao bez bradatih po modi. Po našim ulicama srijetamo samo dvije brade, ali one pripadaju ljudima od funkciji — svaka im čast.

IZ PRESUDE KARNEVALU SVOJEVOLJKU SILIČU

Poslušaj i zapamti, narode, ove riječi moje:
Svako zlo i nevolju među nama što je Donese sobom ovi siledžije
Koji se ne stide niti o tiranije!
Ma će svako roku šporkih od nečasne rabote
Prije ili kasnije svršit na stup sramote!
I u to ime zaključujem ovo sudovanje,
Nek se sad nastavi veselje i ludovanje!

A T O M S K A

Cico je riješio da ide u penziju, ali se šuška da će ga postaviti u Štampariju za korektora i lektora jezičnih grešaka. Branko već gradi bunker za novu eksploziju atomske.

ZIMSKE BRIGE

Ovijeh dana svi se mrgode
Od Nove godine, nove nezgode:
Radno se vrijeme promijenilo sada
Za veću produktivnost i elan rada.
Pa iako je sada na izmaku zima
Opština uvodi puno novina;
Udarila procenat da se diže kosa
Od velikih raznih doprinosa.
Treba joj dosta, kaže ona,
Brat bratu još sto miliona.

D Ž O N T A

Evo još jednoga ašešura od komitata za maškare i krneva. I on je fetivi Kotoranin, sav od fešta, maškara i krnevala. Kad je Mrnarica, nema nikakvut kariku, nego samo bar la kolo i čini fintu kao da puca, jer mu na »prikašte« ne izlazi dim iz kane od puške. Pošao je u penšion kao prvi majstor krojač. Kao mladić, bio je veliki gigerle, vazda od gange, jer je lijepo pjevao od prvoga tenora. I danas je kapac poteći najvisočiju notu, što se po naški zove »do de peto«, ma se puno zacrveni. I on se vazda vrti po Atilijovoj butigi. Njega mnogo pitaju kad počne razgovor od veštita, flajda i velada za krnevala, pa se svršiti da im on sve skroji i sašije. Meštar Frano, prvi je u Kotor izventao da šije veštite i daje ih na rate, pa na svaki prvi od mjeseci skužaje pare od aventura. Fali se, da je našao lijek protiv cukarine, ali neće da kaže kakva je ta njegova međizina. Ma su galijoti brzo dokučili i tu njegovu manzafariju. Njegovi su stari došli iz Česke i za to nije čudo što su svi bili od muzike. Naš je meštar Frano tenor i zna udarat u tamburice, sin mu je profesor od muzike, a otac... E, to je malo duža priča koju ćemo vam špjegati drugi put kad se budemo osvrnuli više na stare Kotorane.